375R1380

30.5.75 'Επίσημη 'Εφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων 'Αριθ. N 139/37

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1380/75 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

τῆς 29ης Μαΐου 1975

περί τοῦ τρόπου ἐφαρμογῆς τῶν νομισματικῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος,

τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 974/71 τοῦ Συμβουλίου τῆς 12ης Μαΐου 1971 περί ὁρισμένων μέτρων συγκυριακῆς πολιτικῆς πού πρέπει νά ληφθοῦν στό γεωργικό τομέα σάν συνέπεια τῆς προσωρινῆς διευρύνσεως τῶν περιθωρίων διακυμάνσεως τῶν νομισμάτων ὁρισμένων Κρατῶν μελῶν(1), ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα μέ τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 475/75(2), καί ἰδίως τό ἄρθρο 6,

'Εκτιμώντας:

ὅτι οἱ διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1463/73 τῆς 'Επιτροπῆς τῆς 30ῆς Μαΐου 1973 περί τοῦ τρόπου ἐφαρμογῆς τῶν νομισματικῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν(3), τροποποιήθηκαν κατ' ἐπανάληψη ἀπό τήν ἔκδοσή του καί τελικά μέ τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 538/75(4)· ὅτι τά κείμενα αὐτά, ἐξαιτίας τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τους καί τῆς διασπορᾶς τους σέ διάφορα τεύχη τῆς *'Επίσημης 'Εφημερίδας τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων*, μέ δυσκολία δύνανται νά χρησιμοποιηθοῦν· ὅτι ὑπό τίς συνθῆκες αὐτές, εἶναι σκόπιμη ἡ κωδικοποίησή τους· ὅτι μέ τήν εὐκαιρία αὐτή, πρέπει νά γίνουν ὁρισμένες τροποποιήσεις·

ὅτι τό ἄρθρο 1 παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 974/71 προβλέπει ὅτι ἄν γιά τίς ἐμπορικές συναλλαγές ἕνα Κράτος μέλος ἀποδέχεται γιά τό νόμισμά του τιμή συναλλάγματος πού ὑπερβαίνει, πρός τά ἄνω ἤ πρός τά κάτω, τό ὅριο διακυμάνσεως πού ἐπιτρέπει ἡ διεθνής ρύθμιση πού ἴσχυε τήν 12η Μαΐου 1971:

α) τό Κράτος μέλος τοῦ ὁποίου τό νόμισμα ἀνατιμᾶται πέρα ἀπό τό ὅριο διακυμάνσεως, εἰσπράττει κατά τήν εἰσαγωγή καί καταβάλλει κατά τήν ἐξαγωγή, καί

β) τό Κράτος μέλος τοῦ ὁποίου τό νόμισμα ὑποτιμᾶται πέρα ἀπό τό ὅριο διακυμάνσεως, εἰσπράττει κατά τήν ἐξαγωγή καί καταβάλλει κατά τήν εἰσαγωγή νομισματικά ἐξισωτικά ποσά γιά τά προϊόντα πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 2 τοῦ ἐν λόγω ἄρθρου, στίς συναλλαγές μέ τά ἄλλα Κράτη μέλη καί τίς τρίτες χῶρες·

ὅτι, δυνάμει τῆς παραγράφου 1α τοῦ ἐν λόγω ἄρθρου, σέ περίπτωση πού, γιά τή μετατροπή μεταξύ τῆς λογιστικῆς μονάδος καί τοῦ νομίσματος ἑνός Κράτους μέλους, χρησιμοποιηθεῖ τιμή διαφορετική ἀπό ἐκείνη πού ἀντιστοιχεῖ στήν ἰσοτιμία τοῦ νομίσματος αὐτοῦ, ἡ ἀνωτέρω ἀναφερόμενη παράγραφος 1 ἐφαρμόζεται ἐπίσης ὅταν, γιά τό νόμισμα αὐτό, ὁ μέσος ὅρος τῶν τιμῶν συναλλάγματος ὄψεως, πού διαμορφώνεται στήν ἀγορά κατά τή διάρκεια περιόδου πού πρόκειται νά προσδιορισθεῖ, ἀπομακρύνεται τουλάχιστον κατά 1% ἀπό τήν καθορισμένη τιμή μετατροπῆς·

ὅτι, γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 1 παράγραφος 1α) τοῦ ἄρθρου 2 παράγραφος 1 περίπτωση θ) καί τοῦ ἄρθρου 2α τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 974/71, εἶναι ἀναγκαῖος ὁ προσδιορισμός τῆς περιόδου κατά τή διάρκεια τῆς ὁποίας διαπιστώνονται οἱ τιμές συναλλάγματος ὄψεως τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμητικός μέσος ὅρος χρησιμεύει ἰδίως γιά τόν ὑπολογισμό τῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν·

ὅτι ἡ περίοδος αὐτή πρέπει νά εἶναι ἀρκετά ἀντιπροσωπευτική γιά τήν ἀνάπτυξη τῶν τιμῶν καί νά ἐπιτρέπει ταυτόχρονα τήν ταχύτερη δυνατή παρακολούθηση τῶν τιμῶν αὐτῶν, στόν καθορισμό τῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν· ὅτι, κατά συνέπεια, πρέπει νά ληφθεῖ κατ' ἀρχήν ὑπόψη μία περίοδος ἑπτά ἡμερῶν, καθοριζόμενη σέ συνάρτηση μέ τίς ἀνάγκες τῆς διοικητικῆς τεχνικῆς·

ὅτι πρέπει νά ληφθοῦν ὑπόψη γιά τόν ὑπολογισμό οἱ πιό ἀντιπροσωπευτικές τιμές συναλλάγματος ὄψεως·

ὅτι γιά τόν ὑπολογισμό τῶν νομισματικῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν πρέπει νά γίνει ἡ ἐκκίνηση, ἀπό τό κοινό ἐπίπεδο τῶν τιμῶν, λαμβανομένου πάντως ὑπόψη, στήν περίπτωση νέων Κρατῶν μελῶν, ὅτι αὐτά δέν ἐφαρμόζουν ἀκόμη τήν κοινή τιμή γιά ὁρισμένα προϊόντα καί ὅτι ἡ διαφορά μεταξύ τῶν δύο ἐπιπέδων τιμῶν ἐκφράζεται ἀπό τό ἐξισωτικό ποσό ἐντάξεως·

ὅτι τά ἐξισωτικά ποσά ἐντάξεως, καθώς καί τά σταθερά στοιχεῖα κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 61 τῆς πράξεως προσχωρήσεως(5), οἱ ἐπιβαρύνσεις κατά τήν εἰσαγωγή, οἱ ἐπιστροφές καί ὁποιαδήποτε ἄλλα εἰσπραττό-

(1) ΕΕ ἀριθ. N 106 τῆς 12.5.1971, σ. 1.
(2) ΕΕ ἀριθ. N 52 τῆς 28.2.1975, σ. 28.
(3) ΕΕ ἀριθ. N 146 τῆς 4.6.1973, σ. 1.
(4) ΕΕ ἀριθ. N 57 τῆς 3.3.1975, σ. 1.
(5) ΕΕ ἀριθ. N τῆς 27.3.1972, σ. 14.

μενα ἢ καταβαλλόμενα ποσά κατά τίς συναλλαγές μέ τρίτες χῶρες, καθορισμένα σέ λογιστικές μονάδες, μετατρέπονται, ἀκριβῶς ὅπως οἱ τιμές σέ αὐτά τά Κράτη μέλη, στά νομίσματα αὐτῶν τῶν Κρατῶν μελῶν μέ τή χρησιμοποίηση τῶν συντελεστῶν πού προβλέπονται στά πλαίσια τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς· ὅτι, ὡς ἐκ τούτου, εἶναι ἀναγκαῖο νά ληφθεῖ ὑπόψη, γιά τόν ὑπολογισμό τοῦ νομισματικοῦ ἐξισωτικοῦ ποσοῦ, μόνο ἡ διαφορά μεταξύ τοῦ ἐπιπέδου τιμῆς καί τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ, ἐκφρασμένου σέ λογιστικές μονάδες· ὅτι, πρός ἁπλούστευση τοῦ συστήματος, γιά τήν ἐφαρμογή ἑνιαίου ἐξισωτικοῦ ποσοῦ στίς συναλλαγές ἑνός Κράτους μέλους μέ καθένα ἀπό τά ἄλλα Κράτη μέλη καί μέ τρίτες χῶρες, πρέπει νά διορθωθοῦν τά ἐξισωτικά ποσά ἐντάξεως, καθώς καί τά σταθερά στοιχεῖα, οἱ ἐπιβαρύνσεις κατά τήν εἰσαγωγή καί οἱ ἐπιστροφές καί ὅλα τά ἄλλα ποσά πού εἰσπράττονται ἢ καταβάλλονται κατά τίς συναλλαγές μέ τρίτες χῶρες μέ τή βοήθεια συντελεστῆ πού ἐκφράζει τήν κατάσταση τοῦ νομίσματος τοῦ Κράτους μέλους πού πρέπει νά ἐφαρμόσει τό νομισματικό ἐξισωτικό ποσό·

ὅτι οἱ ἀντιπροσωπευτικές τιμές γιά τήν ἰρλανδική λίρα καί τήν ἀγγλική λίρα εἶναι διαφορετικές, ἐνῶ τά δύο νομίσματα ἔχουν τήν ἴδια πραγματική ἀξία·

ὅτι, λόγω τῆς καταστάσεως αὐτῆς, εἶναι δυνατό ἡ διαφορά πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 3 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 974/71 νά ἐπηρεασθεῖ ὡς πρός τό ἕνα μόνο ἀπό τά νομίσματα αὐτά· ὅτι μία τροποποίηση γιά τό θιγόμενο μόνο νόμισμα δύναται, ὑπό τίς προαναφερθεῖσες συνθῆκες, νά ὁδηγήσει σέ στρέβλωση τοῦ ἀνταγωνισμοῦ· ὅτι πρέπει, κατά συνέπεια, νά προβλεφθεῖ κατάλληλη διαδικασία, πρός ἀποφυγή αὐτοῦ τοῦ ἀποτελέσματος·

ὅτι ἡ Οἰκονομική Ἕνωση Βελγίου-Λουξεμβούργου (UEBL) καί οἱ Κάτω Χῶρες ἀποφάσισαν νά διατηρήσουν, μεταξύ τῶν νομισμάτων τους, τά περιθώρια διακυμάνσεως τῶν νομισμάτων τους πού ἴσχυαν πρίν ἀπό τήν 9η Μαΐου 1971 καί ὅτι δέν μετέβαλαν τίς σχέσεις μεταξύ τῶν νομισμάτων τους· ὅτι, κατά συνέπεια, ἡ διεύρυνση τῶν περιθωρίων διακυμάνσεως παράγει τά ἀποτελέσματά της, γιά τά ἐν λόγω Κράτη μέλη, μόνο ἔναντι τῶν ὑπολοίπων Κρατῶν μελῶν καί τῶν τρίτων χωρῶν χωρίς νά θίγονται οἱ ἐμπορικές συναλλαγές στό ἐσωτερικό τῆς UEBL καί μεταξύ τῆς UEBL καί τῶν Κάτω Χωρῶν· ὅτι, γιά τό λόγο αὐτόν, αὐτά τά Κράτη μέλη δήλωσαν, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 233 τῆς συνθήκης, ὅτι δέν ἐπιθυμοῦν νά ἐφαρμόσουν μεταξύ τους τά νομισματικά ἐξισωτικά ποσά· ὅτι πρέπει νά θεωρηθοῦν σάν ἕνα Κράτος μέλος γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ καθεστῶτος τῶν νομισματικῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν·

ὅτι ὁρισμένα Κράτη μέλη δύνανται καί στό μέλλον νά συναντήσουν δυσκολίες γιά τή χορήγηση ἐξισωτικῶν ποσῶν κατά τήν εἰσαγωγή· ὅτι ἐνδείκνυται, ὡς ἐκ τούτου νά προβλεφθοῦν, σέ περίπτωση ἀποφυγῆς στίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2α τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 974/71, κοινοί κανόνες ὡς πρός τήν ἐφαρμογή καί τήν παραίτηση ἀπό τήν ἐφαρμογή τῶν διατάξεων αὐτῶν·

ὅτι, μεριμνώντας γιά τήν ἐναρμόνιση, πρέπει νά ληφθεῖ ὑπόψη, γιά τήν ἐφαρμογή τῶν νομισματικῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν, σάν ἡμέρα εἰσαγωγῆς ἡ ἡμέρα πού ἔχει ληφθεῖ ὑπόψη στά θέματα δασμῶν καί εἰσφορῶν καί σάν ἡμέρα ἐξαγωγῆς ἡ ἡμέρα πού ἔχει ληφθεῖ ὑπόψη στό θέμα τῶν ἐπιστροφῶν κατά τήν ἐξαγωγή·

ὅτι πρέπει, γιά τήν καταβολή τοῦ ἐξισωτικοῦ ποσοῦ, πού ἀφορᾶ προϊόν πού ἐξάγεται πρός ἕνα Κράτος μέλος, νά προσκομίζεται ἡ ἀπόδειξη ὅτι τό προϊόν ἐγκατέλειψε τό γεωγραφικό ἔδαφος τοῦ Κράτους μέλους στό ὁποῖο πραγματοποιήθηκαν οἱ τελωνειακές διατυπώσεις ἐξαγωγῆς·

ὅτι τό καθεστώς πού προβλέπεται στόν παρόντα κανονισμό ἀφορᾶ μόνο προϊόντα πού εὑρίσκονται σέ ἐλεύθερη κυκλοφορία στό ἐσωτερικό τῆς Κοινότητος· ὅτι, ἐπί πλέον, πρέπει τά προϊόντα πού ἀπολαύουν ἐξισωτικοῦ ποσοῦ νά ἔχουν τέτοια ποιότητα ὥστε νά δύνανται νά ἀποτελέσουν ἀντικείμενο ἐμπορίας ὑπό κανονικές συνθῆκες·

ὅτι, γιά λόγους καλῆς διοικητικῆς διαχειρίσεως, πρέπει νά ἀπαιτεῖται ἡ αἴτηση καταβολῆς τοῦ ἐξισωτικοῦ ποσοῦ νά κατατίθεται μέσα σέ μία λογική προθεσμία· ὅτι, γιά νά ἀποφεύγεται στρέβλωση τοῦ ἀνταγωνισμοῦ μεταξύ τῶν ἐπιχειρηματιῶν τῶν Κρατῶν μελῶν, ἁρμόζει νά καθορισθεῖ μία προθεσμία γιά τήν καταβολή τῶν χορηγηθέντων ἐξισωτικῶν ποσῶν· ὅτι πρέπει, πάντως, νά ληφθεῖ ὑπόψη τό γεγονός ὅτι, σέ ἐξαιρετικές περιπτώσεις, ἡ προθεσμία αὐτή δέν εἶναι δυνατό νά τηρηθεῖ·

ὅτι, σέ ἐξαιρετικές περιπτώσεις, ἡ προθεσμία αὐτή δέν εἶναι δυνατό νά τηρηθεῖ·

ὅτι, κατά τήν εἰσαγωγή ὁρισμένων γεωργικῶν προϊόντων πού ὑπόκεινται στήν ἐφαρμογή νομισματικῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν, ἡ μή τήρηση ἑνός κατωτέρου ὁρίου τιμῆς ἐπισύρει τήν αὔξηση τῆς ἐπιβαρύνσεως κατά τήν εἰσαγωγή· ὅτι τό σύστημα αὐτό ὁδηγεῖ, σέ περίπτωση ἀνατιμήσεως ἑνός νομίσματος, σέ ὑπερτίμηση τῶν ἐν λόγω προϊόντων, λόγω τῆς ὑποχρεωτικῆς ἐφαρμογῆς τῶν τιμῶν συναλλάγματος πού καθορίσθηκαν στά πλαίσια τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς· ὅτι, πράγματι, ἡ ἀξία τῆς τιμῆς αὐτῆς, ἐκφραζόμενης σέ νόμισμα τῶν Κρατῶν μελῶν πού ἔλαβαν τά σχετικά νομισματικά μέτρα, εὑρίσκεται αὐξημένη σέ σχέση μέ τήν ἐκφραζόμενη σέ νόμισμα τρίτων χωρῶν καί, ἐπί πλέον, τό ἐξισωτικό ποσό εἰσπράττεται κατά τήν εἰσαγωγή· ὅτι, ἀντίθετα, σέ περίπτωση ὑποτιμήσεως τοῦ νομίσματος, τό κατώτερο ὅριο διατρέχει τόν κίνδυνο νά μήν τηρηθεῖ· ὅτι εἶναι δυνατό νά ἀντιμετωπισθεῖ ἡ δυσκολία αὐτή μέ ἕνα σύστημα πού καταλήγει στό νά θεωρεῖται τό ὅριο αὐτό ὡς τηρηθέν, ἄν ἡ τιμή προσφορᾶς τοῦ προμηθευομένου προϊόντος, προσαυξανόμενη ἤ μειούμενη κατά ἕνα ποσό πού νά ἀντανακλᾶ τήν ἐπίπτωση τῆς νομισματικῆς καταστάσεως ἐπί τοῦ ὁρίου αὐτοῦ, δέν εἶναι κατώτερη·

ὅτι οἱ ἐξαγωγές στά πλαίσια τῶν δραστηριοτήτων τῆς ἐπισιτιστικῆς βοηθείας ἐπιδιώκουν ἀνθρωπιστικό σκοπό· ὅτι, κατά συνέπεια, πρέπει νά ἐξαιρεθοῦν ἀπό τήν ἐφαρμογή τῶν νομισματικῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν·

ὅτι ἡ κοινοτική ρύθμιση προβλέπει ἰδίως ἀτέλεια ἀπό τελωνειακούς δασμούς καί ἄλλα τέλη γιά τίς μικρές ἀποστολές πού στεροῦνται ὁποιουδήποτε ἐμπορικοῦ χαρακτήρα, καθώς καί γιά τά προϊόντα ἤ ἐμπορεύματα πού περιέχονται στίς προσωπικές ἀποσκευές τῶν

ταξιδιωτῶν· ὅτι τέτοια προϊόντα ἢ ἐμπορεύματα πρέπει νά ἀπολαύουν κατά τήν ἐξαγωγή ἀναλόγου καθεστῶτος, ὅσον ἀφορᾶ τά νομισματικά ἐξισωτικά ποσά·

ὅτι τά μέτρα πού προβλέπονται στόν παρόντα κανονισμό εἶναι σύμφωνα μέ τίς γνῶμες ὅλων τῶν ἐπιτροπῶν διαχειρίσεως τῶν κοινῶν ὀργανώσεων τῶν γεωργικῶν ἀγορῶν,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Ἄρθρο 1

Ὁ παρών κανονισμός καθορίζει τόν τρόπο ἐφαρμογῆς τῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν πού θεσπίζονται μέ τό ἄρθρο 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 974/71, πού ἀποκαλοῦνται κατωτέρω «νομισματικά ἐξισωτικά ποσά».

ΤΙΤΛΟΣ I

Ὑπολογισμός τῶν νομισματικῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν

Ἄρθρο 2

Ἡ περίοδος πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 1 παράγραφος 1α) δεύτερο ἐδάφιο, στό ἄρθρο 2 παράγραφος 1 περίπτωση θ) δεύτερη ὑποπερίπτωση καί στό ἄρθρο 2α τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 974/71 ἐκτείνεται ἀπό τήν Τετάρτη μιᾶς ἑβδομάδας μέχρι τήν Τρίτη τῆς ἑπομένης ἑβδομάδας.

Ἄρθρο 3

Οἱ τιμές συναλλάγματος ὅψεως ἔναντι καθενός ἀπό τά νομίσματα τῶν Κρατῶν μελῶν πού διατηροῦνται μεταξύ τους σέ μέγιστο στιγμιαῖο ἄνοιγμα ὅψεως 2,25% εἶναι:

α) ὅσον ἀφορᾶ τό γαλλικό φράγκο, ἡ μέση ἐπίσημη τιμή πού καθορίζεται κάθε ἐργάσιμη ἡμέρα κατά τή συνεδρίαση τιμολογήσεως τοῦ Χρηματιστηρίου τῶν Παρισίων·

θ) ὅσον ἀφορᾶ τήν ἰταλική λιρέτα, ὁ μέσος ὅρος τῶν μέσων ἐπισήμων τιμῶν πού καθορίζονται κάθε ἐργάσιμη ἡμέρα κατά τή συνεδρίαση τιμολογήσεως τῶν Χρηματιστηρίων τῆς Ρώμης καί τοῦ Μιλάνου·

γ) ὅσον ἀφορᾶ τήν ἰρλανδική λίρα καί τήν ἀγγλική λίρα, οἱ μέσες τιμές πού διαπιστώνονται κάθε ἐργάσιμη ἡμέρα τό μεσημέρι στήν ἀγορά συναλλάγματος τῶν δύο αὐτῶν Κρατῶν μελῶν.

Ἄρθρο 4

1. Γιά κάθε Κράτος μέλος καί γιά κάθε προϊόν γιά τά ὁποῖα πληροῦνται οἱ προϋποθέσεις ἐφαρμογῆς τῶν νομισματικῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν ὁρίζεται ἕνα νομισματικό ἐξισωτικό ποσό.

Τοῦτο ὑπολογίζεται μέ βάση τή μειωμένη κοινή τιμή, ἄν συντρέχει περίπτωση κατ' ἐφαρμογή τῶν διατάξεων τῆς πράξεως προσχωρήσεως.

2. Τό ποσό πού ὁρίζεται σύμφωνα μέ τήν προηγούμενη παράγραφο, ἐφαρμόζεται στίς συναλλαγές μεταξύ τῶν Κρατῶν μελῶν καί μέ τίς τρίτες χῶρες.

3. Ἐν τούτοις,

α) στίς συναλλαγές μέ τά νέα Κράτη μέλη, τά ἐξισωτικά ποσά ἐντάξεως, καθώς καί τά σταθερά στοιχεῖα, καί

θ) στίς συναλλαγές μέ τρίτες χῶρες, οἱ ἐπιβαρύνσεις κατά τήν εἰσαγωγή, καθώς καί οἱ ἐξαγωγικές εἰσφορές,

ὁριζόμενες σέ λογιστικές μονάδες, πού ἐφαρμόζονται στά προϊόντα τά ὁποῖα ἀναφέρονται στήν παράγραφο 1, τροποποιοῦνται ἀπό ἕνα συντελεστή. Ὁ συντελεστής αὐτός προέρχεται ἀπό τό ποσοστό πού χρησιμοποιήθηκε στόν ὑπολογισμό τοῦ νομισματικοῦ ἐξισωτικοῦ ποσοῦ καί ὁρίζεται ἀπό τήν Ἐπιτροπή ταυτόχρονα μέ τό ποσό αὐτό. Τό ποσό πού εἰσπράττεται κατά τήν ἐξαγωγή ἀποβουτυρωμένου γάλακτος ἢ ἀποβουτυρωμένου γάλακτος σέ σκόνη σέ μορφή μετουσιωμένου ἀποβουτυρωμένου γάλακτος σέ σκόνη ἢ συμπυκνωμάτων, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 2 παράγραφος 1 τελευταῖο ἐδάφιο τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 986/68, δέν θεωρεῖται ὡς ἐξαγωγική εἰσφορά κατά τήν ἔννοια τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

4. Στήν περίπτωση πού ἡ εἰσφορά ἢ ἡ ἐπιστροφή πρέπει νά αὐξηθοῦν ἤ, ἀνάλογα μέ τήν περίπτωση, νά μειωθοῦν κατά τά ἐξισωτικά ποσά ἐντάξεως καί τά νομισματικά ἐξισωτικά ποσά καί ταυτόχρονα νά τροποποιηθοῦν ἀπό ἕνα συντελεστή, οἱ ὑπολογισμοί πού πρέπει νά γίνουν εἶναι οἱ ἀκόλουθοι:

α) ἡ εἰσφορά ἢ ἡ ἐπιστροφή μειοῦται ἤ, ἀνάλογα μέ τήν περίπτωση, αὐξάνεται κατά τό ἐξισωτικό ποσό ἐντάξεως·

θ) τό ἀποτέλεσμα τροποποιεῖται ἀπό τό συντελεστή·

γ) τό ποσό πού προκύπτει κατ' αὐτό τόν τρόπο, ἀφοῦ μετατραπεῖ σέ ἐθνικό νόμισμα, μειώνεται ἤ, ἀνάλογα μέ τήν περίπτωση, ἐπαυξάνεται κατά τό νομισματικό ἐξισωτικό ποσό.

Ἄρθρο 5

Στήν περίπτωση πού ἡ προϋπόθεση τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 974/71 ἐκπληροῦται μόνο γιά τήν ἰρλανδική λίρα ἤ τήν ἀγγλική λίρα, τά νομισματικά ἐξισωτικά ποσά πού ἐφαρμόζονται στά δύο αὐτά Κράτη μέλη τροποποιοῦνται ἀπό τήν Ἐπιτροπή σέ συνάρτηση μέ τή διαφορά πού διαπιστοῦται γιά καθένα ἀπό τά νομίσματα αὐτά.

ΤΙΤΛΟΣ II

Ἐφαρμογή τῶν νομισματικῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν στίς συναλλαγές μέ τίς τρίτες χῶρες.

Ἄρθρο 6

Στίς συναλλαγές μέ τρίτες χῶρες, οἱ διατάξεις περί χορηγήσεως ἐπιστροφῆς κατά τήν ἐξαγωγή, περί εἰσπράξεως δασμῶν ἤ εἰσφορῶν κατά τήν εἰσαγωγή ἐφαρμόζονται στά νομισματικά ἐξισωτικά ποσά. Ἄν, σέ μία ἐξαγωγή, τό νομισματικό ἐξισωτικό ποσό πού θά εἰσπραχθεῖ εἶναι ἀνώτερο ἀπό τό ποσό τῆς ἐπιστροφῆς ἤ ἄν ἡ ἐπιστροφή δέν ἔχει ὁρισθεῖ, τό μέρος τοῦ νομισματικοῦ ἐξισωτικοῦ ποσοῦ πού εἶναι ἀνώτερο ἀπό τήν ἐπιστροφή ἤ, ἐνδεχομένως, τό σύνολο τοῦ νομισματικοῦ ἐξισωτικοῦ ποσοῦ εἶναι ἀπαιτητό κατά τή στιγμή τῆς ἐκπληρώσεως τῶν τελωνειακῶν διατυπώσεων ἐξαγωγῆς.

ΤΙΤΛΟΣ III

Ἐφαρμογή τῶν νομισματικῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν στίς ἐνδοκοινοτικές συναλλαγές.

Ἄρθρο 7

Στίς συναλλαγές μεταξύ Κρατῶν μελῶν ἐφαρμόζονται οἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 8 καί 15.

Ἄρθρο 8

1. Τό ὕψος τοῦ πληρωτέου ἤ εἰσπρακτέου νομισματικοῦ ἐξισωτικοῦ ποσοῦ εἶναι ἐκεῖνο πού ἐφαρμόζεται εἴτε κατά τήν ἡμέρα τῆς ἐξαγωγῆς εἴτε κατά τήν ἡμέρα τῆς εἰσαγωγῆς.

2. Γιά τόν προσδιορισμό τοῦ ὕψους τοῦ καταβλητέου ἤ εἰσπρακτέου ἐξισωτικοῦ ποσοῦ κατά τήν ἐξαγωγή, ὡς ἡμέρα ἐξαγωγῆς θεωρεῖται ἡ ἡμέρα κατά τή διάρκεια τῆς ὁποίας ἡ τελωνειακή ὑπηρεσία ἀποδέχεται τήν πράξη μέ τήν ὁποία ὁ δηλῶν ἐκδηλώνει τήν ἐπιθυμία του νά ἐξάγει σέ ἕνα ἄλλο Κράτος μέλος ἕνα προϊόν στό ὁποῖο ἐφαρμόζεται νομισματικό ἐξισωτικό ποσό. Κατά τή στιγμή τῆς ἀποδοχῆς αὐτῆς, τό προϊόν τίθεται ὑπό τελωνειακόν ἔλεγχο μέχρι τήν ἔξοδο ἀπό τό ἔδαφος τοῦ Κράτους μέλους ἐξαγωγῆς.

3. Ἡ ἀποδοχή τῆς πράξεως πού ἀναφέρεται στήν παράγραφο 2 θεωρεῖται, κατά τήν ἔννοια τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ὡς ἐκπλήρωση τῶν τελωνειακῶν διατυπώσεων ἐξαγωγῆς.

4. Ἡ ἡμέρα ἐκπληρώσεως τῶν τελωνειακῶν διατυπώσεων ἐξαγωγῆς εἶναι καθοριστική γιά τή διαπίστωση τῆς ποσότητος, τῆς φύσεως καί τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ ἐξαγόμενου προϊόντος.

5. Γιά τόν προσδιορισμό τοῦ ὕψους τοῦ νομισματικοῦ ἐξισωτικοῦ ποσοῦ πού θά εἰσπραχθεῖ ἤ καταβληθεῖ κατά τήν εἰσαγωγή ἡ ἡμέρα εἰσαγωγῆς εἶναι ἡ ἴδια μέ ἐκείνη πού λαμβάνεται ὑπόψη γιά τούς δασμούς καί τήν εἰσφορά.

Ἄρθρο 9

1. Στίς συναλλαγές μεταξύ Βελγίου, Λουξεμβούργου καί Κάτω Χωρῶν δέν καταβάλλεται ἤ εἰσπράττεται νομισματικό ἐξισωτικό ποσό.

Ἐν τούτοις, ἄν χρησιμοποιηθεῖ, στίς συναλλαγές αὐτές κοινοτικό ἔγγραφο πού νά δικαιολογεῖ τόν κοινοτικό χαρακτήρα τοῦ προϊόντος, δέν ἐφαρμόζονται οἱ διατάξεις τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου, ἐκτός ἄν τό ἔγγραφο τοῦτο περιλαμβάνει μία ἀπό τίς κατωτέρω μνεῖες ἐπικυρωμένη μέ τή σφραγίδα τοῦ τελωνειακοῦ γραφείου τῆς ἀφετηρίας:

— «Νομισματικό ἐξισωτικό ποσό μή ἐφαρμοστέο στήν Μπενελούξ»,

— «Montant compensatoire monétaire non applicable au Benelux»,

— «Währungsausgleichsbetrag in Benelux nicht anwendbar»,

— «Monetair compenserend bedrag niet van toepassing in de Benelux».

2. Γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἡ UEBL καί οἱ Κάτω Χῶρες θεωροῦνται ὡς ἕνα καί μόνο Κράτος μέλος.

Ἄρθρο 10

1. Ἡ καταβολή τοῦ νομισματικοῦ ἐξισωτικοῦ ποσοῦ πού χορηγεῖται κατά τήν ἐξαγωγή ὑπόκειται στήν προσκόμιση τῆς ἀποδείξεως ὅτι τό προϊόν γιά τό ὁποῖο ἐκπληρώθηκαν, οἱ ἐξαγωγικές τελωνειακές διατυπώσεις ἐγκατέλειψε τό γεωγραφικό ἔδαφος τοῦ Κράτους μέλους στό ὁποῖο ἐνεργήθηκαν αὐτές οἱ διατυπώσεις.

2. Ἡ καταβολή τοῦ νομισματικοῦ ἐξισωτικοῦ ποσοῦ πού χορηγεῖται κατά τήν εἰσαγωγή ὑπόκειται στήν προσκόμιση ἀποδείξεως ὅτι ἐκπληρώθηκαν οἱ τελωνειακές διατυπώσεις εἰσαγωγῆς καί εἰσπράξεως δασμῶν φορολογικῶν ἐπιβαρύνσεων ἰσοδυνάμου ἀποτελέσματος πού ὀφείλονται σέ αὐτό τό Κράτος μέλος.

Ἄρθρο 11

1. Ὅταν ἕνα ἐξάγον Κράτος μέλος ἐπιθυμεῖ νά κάμει χρήση τῆς δυνατότητας πού προβλέπεται στό ἄρθρο 2α τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 974/71, πληροφορεῖ τήν Ἐπιτροπή γιά τίς προθέσεις του, ἀφοῦ ἐξασφαλίσει τή συγκατάθεση τοῦ εἰσάγοντος Κράτους μέλους. Ἡ Ἐπιτροπή ἐνημερώνει τά ἄλλα Κράτη μέλη.

Τά Κράτη μέλη γιά τά ὁποῖα οἱ ἐξαγωγικές τελωνειακές διατυπώσεις συνετελέσθησαν πρίν τήν ἡμερομηνία κατά τήν ὁποία ἔγινε χρήση τῆς δυνατότητας πού προβλέπεται στό ἄρθρο 2β τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 974/71 δέν ὑποβάλλονται στίς διατάξεις τοῦ ἐν λόγω ἄρθρου 2β β).

2. Ἡ καταβολή ἀπό τό ἐξάγον Κράτος μέλος τοῦ νομισματικοῦ ἐξισωτικοῦ ποσοῦ πού θά ἔπρεπε νά χορηγηθεῖ ἀπό τό εἰσάγον Κράτος μέλος ὑπόκειται στήν προσκόμιση τῆς ἀποδείξεως ἐκπληρώσεως τῶν τελωνειακῶν διατυπώσεων εἰσαγωγῆς καί εἰσπράξεως τῶν δασμῶν καί τελῶν ἰσοδυνάμου ἀποτελέσματος πού εἶναι ἀπαιτητοί στό εἰσάγον Κράτος μέλος.

Ἡ ἀπόδειξη αὐτή παρέχεται μέ τήν προσκόμιση τοῦ ἀντιτύπου ἐλέγχου πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2315/69. Μεταξύ τῶν εἰδικῶν μνειῶν τοῦ ἀντιτύπου ἐλέγχου, πρέπει νά συμπληρωθοῦν:

1. Τά τετραγωνίδια 101 καί 103·
2. Τό τετραγωνίδιο 104, ἀφοῦ διαγραφοῦν οἱ περιττές ἐνδείξεις καί προστεθεῖ μία ἀπό τίς ἀκόλουθες ἐνδείξεις:
   - «Προορίζεται νά τεθεῖ στήν κατανάλωση στό (ἀ) εἰσάγον(τα) Κράτος(η) μέλος(η)»
   - «Destiné à être mis à la consommation en/au(x) (État membre importateur)»
   - «Bestemt til forbrug i (den indførende medlemstat)»
   - «Zum freien Verkehr in (einführender Mitgliedstaat) bestimmt»
   - «Intended for entry for home use in (importing Member State)»
   - «Destinato ad essere immesso in consumo in (Stato membro importatore)»
   - «Bestemd om in het vrije verkeer te worden gebracht in (invoerende Lid-Staat)».

Τό ἁρμόδιο τελωνειακό γραφεῖο τοῦ Κράτους μέλους προορισμοῦ συμπληρώνει τό τετραγωνίδιο «ἔλεγχος χρησιμοποιήσεως καί /ἤ προορισμοῦ» καί προσθέτει μία ἀπό τίς ἀκόλουθες μνεῖες:

- «Νομισματικό ἐξισωτικό ποσό πού ἐφαρμόζεται τήν (ἡμερομηνία θέσεως στήν κατανάλωση) μή χορηγηθέν στό εἰσάγον(τα) Κράτος(η) μέλος(η)»
- «Montant compensatoire monétaire applicable le (date de mise à la consommation) non octroyé en/au(x) État membre importateur»
- «Monetært udlignigsbeløb, gaeldende den (datoen for overgang til forbrug) ikke ydet i (den importerende medlemsstat)»
- «Währungsausgleichsbetrag, gültig am (Tag der Uberführung in den freien Verkehr) in (einführender Mitgliedstaat) nicht gewährt»
- «Monetary compensatory amount applicable on (date of entry for home use) not granted in (importing Member State)»
- «Importo compensativo monetario applicabile il (data d'immissione al consumo) non concesso in (Stato membro importatore)»
- «Monetair compenserend bedrag van toepassing op (datum van invoer tot verbruik niet toegekend in (invoerende Lid-Staat)»

3. Σέ περίπτωση ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 974/71 ἡ Ἐπιτροπή τροποποιεῖ τήν τιμή συναλλάγματος πού πρόκειται νά χρησιμοποιηθεῖ, ἐν ὄψει τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 2α αὐτοῦ τοῦ ἴδιου κανονισμοῦ.

4. Ἄν, μετά τή χρήση τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 2α τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 974/71, ἕνα ἐξάγον Κράτος μέλος ἤ ἕνα εἰσάγον Κράτος μέλος ἐπιθυμεῖ νά παραιτηθεῖ ἀπό τήν ἐφαρμογή του, πληροφορεῖ ἐκ τῶν προτέρων τό ἄλλο ἐνδιαφερόμενο Κράτος μέλος καί τήν Ἐπιτροπή, ἡ ὁποία ἐνημερώνει καί αὐτή τά ἄλλα Κράτη μέλη.

Στήν περίπτωση αὐτή, ἐπί τῶν προϊόντων γιά τά ὁποῖα ἐξεπληρώθησαν οἱ τελωνειακές διατυπώσεις ἐξαγωγῆς πρίν ἀπό τήν ἡμερομηνία ἰσχύος τῆς παραιτήσεως συνεχίζουν νά ἐφαρμόζονται οἱ διατάξεις τοῦ ἐν λόγω ἄρθρου 2α.

Ἄρθρο 12

1. Τό νομισματικό ἐξισωτικό ποσό εἰσπράττεται ἤ καταβάλλεται μόνο γιά τά προϊόντα πού εὑρίσκονται σέ μία ἀπό τίς ἀναφερόμενες στό ἄρθρο 9 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης καταστάσεις, χωρίς νά λαμβάνεται ὑπόψη ἡ νομική κατάσταση τῶν συσκευασιῶν.

Κατά τίς συναλλαγές ἐπί συνθέτων προϊόντων γιά τά ὁποῖα ἔχει καθορισθεῖ νομισματικό ἐξισωτικό ποσό μέ βάση ἕνα ἤ περισσότερα ἀπό τά συστατικά τους, τό νομισματικό ἐξισωτικό ποσό ἐφαρμόζεται σέ ἐκεῖνο ἤ ἐκεῖνα ἀπό τά συστατικά του πού εὑρίσκονται σέ μία ἀπό τίς καταστάσεις πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 9 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης. Ἐπίσης ἡ διάταξη αὐτή ἐφαρμόζεται ἐφ' ὅσον τό ἤ τά συστατικά, μέ βάση ἐκεῖνα στά ὁποῖα ἐφαρμόζεται τό νομισματικό ἐξισωτικό ποσό, εὑρίσκονται σέ μία ἀπό τίς καταστάσεις πού προβλέπονται στό ἄρθρο 9 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης καί δέν εὑρίσκονται πλέον σέ μιά ἀπό τίς καταστάσεις αὐτές ἀποκλειστικά καί μόνο ἀπό τό γεγονός ὅτι ἔχουν ἐνσωματωθεῖ σέ ἄλλα προϊόντα.

Ἄν, συνεπεία ἐξαγωγῆς ἀπό ἕνα Κράτος μέλος πρός ἕνα ἄλλο Κράτος μέλος, ἕνα προϊόν ἐπανεξάγεται σέ μία τρίτη χώρα ἤ σέ ἕνα ἄλλο Κράτος μέλος, τό ἐξισωτικό ποσό ἐφαρμόζεται κατά τήν ἔξοδο ἀπό τό Κράτος μέλος ἐπανεξαγωγῆς, μόνο ἄν εἶχε ἐφαρμοσθεῖ κατά τήν εἴσοδό του σ' αὐτό τό Κράτος μέλος ἤ ἄν ἔγινε χρήση γιά λογαριασμό τοῦ Κράτους αὐτοῦ τῆς εὐχέρειας πού προβλέπεται στό ἄρθρο 2α τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 974/71.

2. Κανένα νομισματικό ἐξισωτικό ποσό δέν χορηγεῖται ὅταν τά προϊόντα δέν εἶναι ὑγιοῦς, ἐντίμου καί ἐμπορευσίμου ποιότητος καί, ἄν προορίζονται γιά διατροφή ἀνθρώπων, ἡ χρησιμοποίησή τους πρός τό σκοπό αὐτόν ἀποκλείεται ἤ εἶναι σημαντικά μειωμένη, λόγω τῶν χαρακτηριστικῶν τους ἤ τῆς καταστάσεώς τους.

Ἄρθρο 13

Ὅταν τό νομισματικό ἐξισωτικό ποσό εἰσπράττεται κατά τήν ἐξαγωγή, τό ποσό τοῦτο εἶναι ἀπαιτητό μόλις ἐκπληρωθοῦν οἱ τελωνειακές διατυπώσεις ἐξαγωγῆς.

Ἄρθρο 14

Τό νομισματικό ἐξισωτικό ποσό πού δέν θά χορηγηθεῖ δέν καταβάλλεται παρά μόνο κατόπιν γραπτῆς αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου. Τά Κράτη μέλη δύνανται νά προβλέψουν γιά τό σκοπό αὐτόν ἕνα εἰδικό ἔντυπο.

Ἄρθρο 15

Ὁ φάκελος πληρωμῆς τοῦ νομισματικοῦ ἐξισωτικοῦ ποσοῦ πρέπει νά κατατεθεῖ, πλήν περιπτώσεως ἀνωτέρας βίας, ἐντός ἕξι μηνῶν ἀπό τήν ἡμέρα ἐκπληρώσεως τῶν τελωνειακῶν διατυπώσεων, ἐπί ποινῇ ἀπωλείας τοῦ σχετικοῦ δικαιώματος.

ΤΙΤΛΟΣ IV

Γενικές διατάξεις

Ἄρθρο 16

Στήν περίπτωση πού οἱ ἁρμόδιες ἀρχές πρέπει νά χορηγήσουν νομισματικά ἐξισωτικά ποσά, ἡ καταβολή πραγματοποιεῖται ἐντός προθεσμίας δύο μηνῶν, ὑπολογιζομένης ἀπό τήν ἡμέρα τῆς καταθέσεως τοῦ πλήρους φακέλου πλήν:

— τῶν περιπτώσεων ἀνωτέρας βίας, ἤ

— τῶν περιπτώσεων στίς ὁποῖες ὑπάρχουν ἀμφιβολίες γιά τήν ἀκρίβεια τοῦ καταρτισθέντος φακέλου καί ἄν ἡ διοίκηση προέβη σέ ἀνάκριση.

Ἄρθρο 17

1. Οἱ τιμές φράγματος στούς τομεῖς τοῦ χοιρείου κρέατος, τῶν αὐγῶν, τοῦ κρέατος πουλερικῶν καί λευκωμάτων θεωρεῖται ὅτι ἔχουν τηρηθεῖ κατά τήν εἰσαγωγή προελεύσεως τρίτων χωρῶν, ἄν ἡ τιμή προσφορᾶς γιά τό ἐν λόγω προϊόν

α) στήν περίπτωση ἀνατιμήσεως τοῦ νομίσματος τοῦ εἰσάγοντος Κράτους μέλους, προσαυξημένη,

β) στήν περίπτωση ὑποτιμήσεως τοῦ νομίσματος αὐτοῦ, μειωμένη, κατά τό ποσό πού ἀναφέρεται στό ἑπόμενο ἐδάφιο, δέν εἶναι κατώτερη τῆς τιμῆς φράγματος.

Τό ποσό πού ἀναφέρεται στό προηγούμενο ἐδάφιο ὑπολογίζεται, γιά τόν τομέα τοῦ χοιρείου κρέατος, μέ τήν τροποποίηση τῆς τιμῆς φράγματος βάσει συντελεστῆ πού ἀντιστοιχεῖ στό ποσοστό ἀνατιμήσεως ἤ ὑποτιμήσεως τοῦ νομίσματος τοῦ εἰσάγοντος Κράτους μέλους. Ὅσον ἀφορᾶ τά προϊόντα πού ὑπάγονται στούς τομεῖς τῶν αὐγῶν, τοῦ κρέατος πουλερικῶν καί τῶν λευκωμάτων, τό ποσό αὐτό εἶναι τό νομισματικό ἐξισωτικό ποσό πού ἐφαρμόζεται στίς ἐνδοκοινοτικές συναλλαγές.

2. Στόν τομέα τοῦ γάλακτος καί τῶν γαλακτοκομικῶν προϊόντων, οἱ ἀξίες «ἐλεύθερο στά σύνορα» τῶν προϊόντων πού ὑπάγονται στίς κλάσεις 04.04 Ε Ι β) 2, 04.04 Ε Ι β) 3 καί 04.04 Ε Ι β) 4 θεωροῦνται ὅτι τηρήθηκαν κατά τήν εἰσαγωγή προελεύσεως τρίτων χωρῶν, ἄν ἡ τιμή προσφορᾶς, γιά τό ἐν λόγω προϊόν

α) στήν περίπτωση ἀνατιμήσεως τοῦ νομίσματος τοῦ εἰσάγοντος Κράτους μέλους, προσαυξημένη,

β) στήν περίπτωση ὑποτιμήσεως τοῦ νομίσματος αὐτοῦ, μειωμένη, κατά τό ποσό πού ἀναφέρεται στό ἑπόμενο ἐδάφιο δέν εἶναι κατώτερη τῆς ἐν λόγω ἀξίας ἐλεύθερο στά σύνορα.

Τό ποσό πού ἀναφέρεται στό προηγούμενο ἐδάφιο ὑπολογίζεται μέ τήν τροποποίηση τῆς ἀξίας αὐτῆς «ἐλεύθερο στά σύνορα» μέ βάση συντελεστή πού ἀντιστοιχεῖ στό ποσοστό ἀνατιμήσεως ἤ ὑποτιμήσεως τοῦ νομίσματος τοῦ εἰσάγοντος Κράτους μέλους.

3. Στόν τομέα τοῦ οἴνου, οἱ τιμές ἀναγωγῆς θεωροῦνται ὅτι τηρήθηκαν κατά τήν εἰσαγωγή προελεύσεως τρίτων χωρῶν, ἄν ἡ τιμή προσφορᾶς γιά τό ἐν λόγω προϊόν προσαυξημένη κατά τούς δασμούς καί

α) στήν περίπτωση τιμήσεως τοῦ νομίσματος τοῦ εἰσάγοντος Κράτους μέλους, προσαυξημένη,

β) μειωμένη, στήν περίπτωση ὑποτιμήσεως τοῦ νομίσματος αὐτοῦ, κατά τό ποσό πού ἀναφέρεται στό ἑπόμενο ἐδάφιο, δέν εἶναι κατώτερη τῆς τιμῆς ἀναγωγῆς.

Τό ποσό πού ἀναφέρεται στό προηγούμενο ἐδάφιο εἶναι τό νομισματικό ἐξισωτικό ποσό πού ἐφαρμόζεται στίς ἐνδοκοινοτικές συναλλαγές.

Ἄρθρο 18

1. Δέν ἐφαρμόζεται νομισματικό ἐξισωτικό ποσό στά προϊόντα πού ἀποτελοῦν ἀντικείμενο ἐνεργειῶν κοινοτικῆς ἤ ἐθνικῆς ἐπισιτιστικῆς βοηθείας:

— στίς ἐνδοκοινοτικές συναλλαγές καί κατά τήν ἐξαγωγή πρός τίς τρίτες χῶρες, ἄν πρόκειται γιά προϊόντα προερχόμενα ἀπό ἀποθέματα παρεμβάσεως,

— κατά τήν ἐξαγωγή πρός τίς τρίτες χῶρες, ἄν πρόκειται γιά προϊόντα πού ἔχουν διακινηθεῖ στήν ἀγορά τῆς Κοινότητος.

2. Δέν εἰσπράττεται νομισματικό ἐξισωτικό ποσό ἐπί τῶν ἐξαγωγῶν πρός τίς τρίτες χῶρες πού ἔγιναν στά πλαίσια τῶν ἐνεργειῶν ἐπισιτιστικῆς βοηθείας πού πραγματοποιήθηκαν ἀπό ὀργανισμούς μέ ἀνθρωπιστικούς σκοπούς καί ἔγιναν δεκτές κατά τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 6 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 974/71.

3. Γιά τίς ἐνέργειες ἐπισιτιστικῆς βοηθείας στίς ὁποῖες δέν ἐφαρμόζεται κανένα νομισματικό ἐξισωτικό ποσό δέν ἐφαρμόζεται τό ἄρθρο 4 παράγραφος 3.

Ἄρθρο 19

1. Κατά τήν ἐξαγωγή πρός τίς τρίτες χῶρες ἤ πρός ἕνα ἄλλο Κράτος μέλος δέν ἐφαρμόζονται τά νομισματικά ἐξισωτικά ποσά:

α) στίς μικροαποστολές πού στεροῦνται τελείως ἐμπορικοῦ χαρακτῆρος.

Τά ὅρια καί οἱ προϋποθέσεις ἐφαρμογῆς τῆς ἀτέλειας αὐτῆς εἶναι τά ἴδια μέ ἐκεῖνα πού προβλέπονται στό ἄρθρο 1 παράγραφος 2 τῆς ὁδηγίας τοῦ Συμβουλίου (74/651/ΕΟΚ) τῆς 19ης Δεκεμβρίου 1974[1]· πάντως, σέ περίπτωση ἐξαγωγῆς πρός τίς

[1] ΕΕ ἀριθ. N 354 τῆς 30.12.1974, σ. 57.

τρίτες χῶρες, ἡ συνολική ἀξία τῆς ἀποστολῆς δέν μπορεῖ νά ὑπερβαίνει τίς 25 λογιστικές μονάδες·

θ) στά προϊόντα πού περιέχονται στίς προσωπικές ἀποσκευές τῶν ταξιδιωτῶν.

Τό ὅρια καί οἱ προϋποθέσεις ἐφαρμογῆς τῆς ἀτέλειας αὐτῆς εἶναι τά ἴδια μέ ἐκεῖνα πού ἔχουν θεσπισθεῖ ἀπό τήν ὁδηγία τοῦ Συμβουλίου (69/169/ΕΟΚ) τῆς 28ης Μαΐου 1969(1), ὅπως τροποποιήθηκε μέ τήν ὁδηγία (72/230/ΕΟΚ) τῆς 12ης Ἰουνίου 1972(2).

Πάντως, γιά τίς ἐξαγωγές πρός τίς τρίτες χῶρες προϊόντων πού ὑπόκεινται σέ ἐξαγωγικές εἰσφορές ἤ σέ ἄλλες ἐξαγωγικές ἐπιβαρύνσεις, οἱ ὁποῖες ἔχουν καθιερωθεῖ στά πλαίσια τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς ἤ στά πλαίσια τοῦ εἰδικοῦ καθεστῶτος πού ἐφαρμόζεται βάσει τοῦ ἄρθρου 235 τῆς συνθήκης σέ ὁρισμένα ἐμπορεύματα πού προέρχονται ἀπό τή μεταποίηση γεωργικῶν προϊόντων, οἱ ποσότητες γιά τίς ὁποῖες δέν ἐφαρμόζονται νομισματικά ἐξισωτικά ποσά, δέν δυνάνται νά ὑπερβοῦν τά 3 χιλιόγραμμα κατά ἀποστολή ἤ κατά ταξιδιώτη.

2. Γιά τήν ἐφαρμογή τῆς παραγράφου 1 ἡ συνολική ἀξία τῶν ἀποστολῶν αὐτῶν καθορίζεται λαμβανομένων ὑπόψη μόνο τῶν προϊόντων στά ὁποῖα ἐφαρμόζονται νομισματικά ἐξισωτικά ποσά.

3. Κανένα νομισματικό ἐξισωτικό ποσό δέν χορηγεῖται κατά τήν εἰσαγωγή τῶν προϊόντων προελεύσεως τρίτων χωρῶν ἤ ἄλλων Κρατῶν μελῶν πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 1.

Ἄρθρο 20

Ὁ κανονισμός (ΕΟΚ) ἀριθ. 1463/73 καταργεῖται.

Ἄρθρο 21

Ὁ παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν 1η Ἰουνίου 1975, ἐκτός ἀπό τό ἄρθρο 19, πού ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν 1η Ἰουλίου 1975.

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος μέλος.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 29 Μαΐου 1975.

Γιά τήν Ἐπιτροπή

P. J. LARDINOIS

Μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς

(1) ΕΕ ἀριθ. N 133 τῆς 4.6.1969, σ. 6.
(2) ΕΕ ἀριθ. N 139 τῆς 17.6.1972, σ. 28.